

JUDr. Martin ŠEBEK

advokátní kancelář

advokát zapsaný v České advokátní komoře pod č. reg. 0576

Moravská 52, 120 00 Praha 2

Telefon: (420) 222 515 225, mobil: (420) 603 100 022

Fax: (420) 222 515 555

E-mail: ak@sebek.cz

Vrchní soud v Olomouci
Masarykova 1,
771 11 Olomouc
ke sp. zn. 4 VSOL 884 / 2016

Naše zn.: dr. Šebek

Vaše zn.:

Datum: 23. června 2016

Navrhovatel: Veolia Průmyslové služby ČR, a.s., IČO 278 26 554
se sídlem Zelená 2061/88a, Mariánské Hory, 709 00 Ostrava,

Práv.zast.: JUDr. Martinem Šebkem, IČO: 604 58 496
advokátní kancelář se sídlem Moravská 52, 120 00 Praha 2,

Dlužník: OKD a.s., IČO: 268 63 154
se sídlem Stonavská 2179, 735 06 Karviná - Doly,

Insolv. správce: Ing. Lee Louda, IČO: 693 26 681,
se sídlem Vodičkova 41. 110 00 Praha 1

V y j á d ř e n í

k odvolání dlužníka proti usnesení Krajského soudu v Ostravě č. j. KSOS 25 INS
10525/2016 - B48 ze dne 30. 5. 2016.

Plná moc založena ve spise
Přílohy dle textu
Prostřednictvím datové schránky

I.

Stručné shrnutí skutkového stavu

1. Insolvenční řízení ve věci dlužníka bylo zahájeno návrhem dlužníka doručeného soudu dne 3. 5. 2016. V návaznosti na návrh dlužníka bylo usnesením nadepsaného soudu č. j. KSOS 25 INS 10525/2016-A19 ze dne 9. 5. 2016 rozhodnuto o úpadku dlužníka.
2. Dne 25. 5. 2016 podal navrhovatel návrh na vydání předběžného opatření, kterým se domáhal vyslovení souhlasu se započtením vzájemných pohledávek dlužníka a navrhovatele, které existovaly a byly splatné ke dni zveřejnění návrhu na povolení reorganizace v insolvenčním rejstříku, pokud se jedná o pohledávky navrhovatele z titulu dodávek utilit a dalších služeb na základě tzv. Rámcové smlouvy a tzv. Navazujících smluv uvedených v přílohách č. 1 – 15 a č. 18 návrhu a vyúčtované fakturami v přílohách č. 19 – 37 a č. 40 – 45 návrhu, Smlouvy o dodávce tepelné energie ve formě chladu (příloha č. 17 a příslušná faktura v příloze č. 39 návrhu) a Smlouvy o dodávce dusíku (příloha č. 16 a příslušná faktura v příloze č. 38 návrhu), a dále pohledávek, které z uvedených smluvních vztahů vzniknou v budoucnu (dále jen „Návrh“), to vše ve smyslu § 82 odst. 3 písm. b) zákona číslo 182/2006 Sb., insolvenční zákon, v platném znění (dále jen „IZ“).
3. Usnesením č. j. KSOS 25 INS 10525/2016 - B48 ze dne 30. 5. 2016 nadepsaný soud vyhověl Návrhu, tj. nařídil předběžné opatření, kterým vyslovil souhlas se započtením vzájemných pohledávek dlužníka a navrhovatele v rozsahu v Návrhu specifikovaném (dále jen „Napadené usnesení“).
4. Dlužník podal dne 13. 6. 2016 proti Napadenému usnesení své odvolání, kterým se domáhá změny Napadeného usnesení v tom smyslu, že se Návrh ve výroku I. odmítá a ve výroku II. zamítá, resp. event. že se Návrh v obou výrocích zamítá (dále jen „Odvolání dlužníka“). Nesprávnost Napadeného usnesení dlužník spatřuje především v nesplnění předpokladů pro vydání předběžného opatření, tj. předpokladu společného zájmu věřitelů a předpokladu existence důvodů hodných zvláštního zřetele, vedle určitého formálního pochybení, kdy je množina pohledávek ve výroku I. prázdná a výrok I. je tak obsolentní. Ještě před Odvoláním dlužníka bylo soudu dne 30. 5. 2016 předloženo vyjádření dlužníka datované dnem 27. 5. 2016, jež v zásadě osahuje stejné argumenty, které byly později použité v jeho odvolání.
5. Navrhovatel dne 20. 6. 2016 zjistil, že je v systému www.justice.cz zveřejněna výzva soudu č. j. KSOS 25 INS 10525/2016 – B77 ze dne 14. 6. 2016 k vyjádření se k Odvolání dlužníka. Tato výzva nebyla k dnešnímu dni doručena JUDr. Martinu Šebkovi, který navrhovatele v řízení o vydání předběžného opatření od počátku zastupuje na základě plné moci. Proto se navrhovatel k Odvolání dlužníka, jakož i k jeho vyjádření ze dne 27. 5. 2016, vyjadřuje až nyní.
6. Navrhovatel se v části II., III. a IV. tohoto podání zabývá (a) námitkou tvrzené neurčitosti Návrhu, (b) tvrzeným nesplněním předpokladu zájmu všech věřitelů na vydání předběžného opatření a (c) tvrzeným nesplněním předpokladu existence důvodů hodných zvláštního zřetele na vydání předběžného opatření. V těchto bodech navrhovatel spatřuje těžiště námitek dlužníka proti Napadenému usnesení. V části V. se pak navrhovatel zabývá některými dalšími nesprávnými tvrzeními či námitkami dlužníka, které však dle navrhovatelova názoru nejsou významné pro rozhodnutí o Odvolání dlužníka.

II.

Dlužníkem tvrzená „vnitřní rozpornost“ a „neurčitost“ Návrhu

7. Navrhovatel rozhodně nesouhlasí se závěry dlužníka uvedenými v bodu II. jeho odvolání, podle kterých má být Návrh vnitřně rozporný či neurčitý.
8. Navrhovatel tvrdí, že popis splatnosti vzájemných pohledávek je v Návrhu jasně a přesně specifikován v příslušných tabulkách, a proto není Návrh neurčitý ve smyslu ustanovení § 75a o.s.ř., protože z jeho podání je zcela zřejmé, čeho se navrhovatel domáhá a čeho chce dosáhnout, tedy započtení kterých konkrétních pohledávek navrhuje povolit. Skutečnost, že u žádné z vymezených pohledávek nenastala splatnost ještě před zveřejněním návrhu dlužníka na povolení reorganizace, na výše uvedeném ničeho nemění, a nezakládá nesprávnost Napadeného usnesení, kdy důvody pro vydání předběžného opatření zde existují i pro tuto kategorii pohledávek (byť žádné takové navrhovatelem konkrétně vymezeny nebyly). Rozhodně tak nemůže být založena neurčitost a vnitřní rozpornost Návrhu jako celku.
9. Lze shrnout, že Návrh byl dostatečně určitý a bylo z něj zřejmé, čeho se navrhovatel domáhá, tedy Návrh obsahoval všechny náležitosti dle § 42 a § 79 o.s.ř.

III.

Existence společného zájmu věřitelů na možnosti započítávání pohledávek dle Návrhu

10. Navrhovatel především souhlasí s dlužníkem v tom, že společný zájem věřitelů je a musí být zájmem nadřazeným zájmům jednotlivců. Zájem věřitelů je pak primárně spravedlivé a co možná nejvyšší uspokojení jejich pohledávek za dlužníkem, který se nachází v úpadku. Dlužník proti možnosti započtení pohledávek dne Návrhu v tomto ohledu v zásadě namítá, že připuštění započtení
 - (a) dále zhoršuje jeho už tak napjatou disponibilní hotovost, a
 - (b) že tak je zásadním způsobem ohrožen další provoz dlužníkovy obchodního závodu a sanační způsob řešení dlužníkovy úpadku,
 viz body 9. a 10. Odvolání dlužníka. S oběma uvedenými argumenty nelze souhlasit.
11. Předně je třeba uvést, že disponibilní hotovost dlužníka se snižuje nejen při započtení vzájemné pohledávky, ale zejména při provedení každé jednotlivé platby z majetkové podstaty u pohledávek za majetkovou podstatou. Ve vztahu k disponibilní hotovosti dlužníka je zcela nerozhodné, zda bude ten který závazek dlužníka vypořádán provedením jeho úhrady příkazem k převodu z účtu, nebo započtením proti jiné pohledávce, kterou by dlužník i jinak byl povinen z majetkové podstaty uhradit. Přitom pohledávky navrhovatele mají nesporně povahu pohledávek za majetkovou podstatou [§ 168 odst. 2 písm. b) IZ]. A jako takové musí být dlužníkem uspokojeny řádně a včas [§ 203 odst. 3 ve spojení s § 229 odst. 3 písm. b) IZ]. Jak je potom možné vyčíst z usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 30. 3. 2015, sp. zn. KSOS 34 INS 6537/2014, 1 VSOL 146/2015-B-113, lze předběžné opatření, kterým byl udělen souhlas se započtením vzájemných pohledávek dlužníka a věřitele, pokládat za rozumně odůvodněné tehdy, bylo-li vydáno za situace, kdy podle obsahu spisu bylo tvrzeno a osvědčeno, že započítány mají být pohledávky, které vyplývají z provozu dlužníkovy podniku po rozhodnutí o úpadku (za účelem udržení provozu podniku) a které by jako zapodstatové pohledávky měly být uspokojovány v rámci dlužníkovy reorganizačního plánu.

12. Z pohledu kritéria disponibilní hotovosti dlužníka by dlužník, a zejména věřitelé (reprezentující zájem věřitelů), neměli mít žádnou preferenci ohledně toho, zda bude započítávání pohledávek dle Návrhu povoleno, či nikoliv. To tím spíše za situace, kdy je zabezpečení dodávek utilit od navrhovatele nezbytné pro zajištění provozu dlužníka a bezpečnosti zaměstnanců dlužníka, jak dlužník sám ve svém odvolání potvrzuje (viz bod 12. Odvolání dlužníka). Představa, že dlužník bude po rozhodnutí o úpadku vystupovat vůči svým věřitelům-dodavatelům jednostranně a účelově, tedy vyžadovat plnění z jejich strany při současném nehrazení dluhů vznikajících mu v souvislosti s jeho podnikatelskou činností (po rozhodnutí o úpadku), je zcela nesouladná s principy reorganizace i samotnými zásadami insolvenčního řízení. A v posledku odpovídající spíše myšlenkám, které ovládaly tuzemské hospodářství do listopadu 1989.
13. Jediným případem, kdy by dlužník (a zejména věřitelé reprezentující zájem věřitelů) mohli spatřovat připuštění možnosti započtení jako újmu, je případ provedení neoprávněného zápočtu, např. zápočtu proti zcela smyšlené pohledávce. V takovém případě by po určité období (do právní moci rozhodnutí v případném sporu) byla disponibilní hotovost dlužníka skutečně nižší oproti stavu, kdy by tento zápočet nebyl proveden. Argumentaci v tom směru, že právě a pouze pro tuto eventualitu by možnost zápočtů neměla být připuštěna, však nelze přisvědčit. Potenciální možnost neoprávněně provedeného zápočtu se totiž nijak neliší od jiných případů porušení smluvních povinností třetích stran, v jejichž důsledku je disponibilní hotovost dlužníka snížena. Důležité je, že právní řád a IZ v těchto případech dává dlužníkovi do rukou účinné prostředky, jak se proti takovému neoprávněnému jednání úspěšně bránit.
14. Především je nepochybné, jak správně uvádí Krajský soud v Ostravě v Napadeném usnesení, že jedním z primárních zájmů věřitelů je pokračování provozu dlužníka, tedy především zachování těžby černého uhlí. Nebude-li pokračovat těžba, dlužník přijde o primární zdroj příjmů a byl by tak již v počáteční fázi insolvenčního řízení ohrožen chod jeho obchodního závodu. Tato situace by měla vliv na jeho možnou reorganizaci s dopady na zaměstnanost. Podstatným způsobem by se snížila šance na uspokojení pohledávek všech věřitelů. Pokračování výrobní činnosti dlužníka je přitom nemyslitelné bez zabezpečení dodávek tzv. utilit (tepelné energie, elektrické energie, distribučních služeb, tlakového vzduchu, koupelnové vody, chladu a dusíku) od navrhovatele a hrazením plateb za takové dodávky dlužníkem. Je přitom třeba zdůraznit, že je vždy nutno srovnávat stav, který nastal po započtení pohledávky určitého věřitele, se stavem, jenž by nastal, kdyby k takovému započtení nedošlo. Zlepší-li se splněním dluhu či započtením pohledávky vybraného věřitele celkové ekonomické postavení upadnuvšího dlužníka a tím i jeho dalších věřitelů, lze uzavřít, že splnění dluhu či započtení pohledávky dlužníku přineslo majetkový prospěch. Za těchto okolností je nutno přednostní uspokojení určitého věřitele akceptovat. Takto chápaným majetkovým prospěchem je typicky odvrácení újmy, jež by dlužník jinak utrpěl, a u dlužníka-podnikatele též zachování provozu závodu za předpokladu, že se jím vytváří pozitivní hodnota umožňující budoucí úhradu zbylých dluhů.¹
15. Pokud má znemožnění započtení pohledávek navrhovatele „*mít za cíl zabránění absence prostředků potřebných k zajištění chodu závodu dlužníka především v případě sanačního způsobu řešení úpadku*“, jak se uvádí v bodu 7 Odvolání dlužníka, pak si navrhovatel klade oprávněně otázku, jaké jiné náklady potřebné k zajištění chodu obchodního závodu dlužníka potřebuje dlužník hradit, když ne ty, které souvisí bezprostředně právě s chodem jeho obchodního závodu a se zajištěním bezpečnosti zaměstnanců dlužníka, tj. dodávkami tepla,

¹ Srov. Řeháček, O. Vrba, M.: Plnění dluhu jako zvýhodňující právní jednání, Právní rozhledy 17/2015, str. 573.

elektřiny, distribučních služeb, tlakového vzduchu a koupelnové vody, bez nichž je pokračování těžební činnosti dlužníka nemyslitelné. A nabízí se pak i otázka, zda si je dlužník vědom ust. § 348 odst. 1 písm. e) IZ, které stanovuje jako nepřekročitelnou podmínku pro schválení reorganizačního plánu úhradu veškerých zapodstatovaných pohledávek a zda dlužník ví, že v případě, že se tak nestane, není jiné cesty, než prohlášení konkursu na jeho majetek [§ 363 odst. 1 písm. g) IZ]. V této souvislosti pak nelze než upozornit, že návrh na povolení reorganizace může podat pouze ten, kdo je v dobré víře, že jsou nebo budou splněny všechny podmínky pro schválení reorganizačního plánu (§ 317 odst. 2 IZ). Z pohledu navrhovatele je přitom značně diskutabilní, zda takovou osobou dlužník opravdu je a zda tedy byl návrh na povolení reorganizace podán k tomu oprávněným subjektem. A nejasné je tedy i to, jestli jsou s takovýmto návrhem (na povolení reorganizace) vskutku spojené účinky vyplývající z ust. § 324 odst. 3 IZ.

16. Navrhovatel (resp. jeho mateřská společnost Veolia energie ČR, a.s.) je zároveň jedním z nejvýznamnějších odběratelů dlužníka. Pokud by mělo dojít k zpřetrhání obchodních a ekonomických vazeb mezi dlužníkem a navrhovatelem (či společnostmi ze stejné skupiny), pak by tato skutečnost měla zásadní negativní vliv na další provoz dlužníkovy obchodního závodu, jakož i možnosti řešení jeho úpadku sanačním způsobem (reorganizací). Mezi faktory, které by k takovému zpřetrhání ekonomických vazeb mohly přispět, lze zařadit i případnou horší dobytost pohledávek navrhovatele, zejména pokud by se dlužník v budoucnu rozhodl přestat zcela nebo zčásti tyto hradit z majetkové podstaty (jak ve svém podání naznačuje) a navrhovatel zároveň tyto nemohl započíst proti vlastním závazkům vůči dlužníkovi. V této souvislosti je namístě podotknout, že insolvenční soud nesmí připustit, aby reorganizace byla dosažena (tj. povolena či byl schválen reorganizační plán) v důsledku nepoctivého jednání dlužníka. Soud je tím, kdo věřitelům garantuje, že jim nebude vnucena reorganizace dlužníka, který sleduje nepoctivý záměr. Tato podmínka se přitom prolíná celou zákonnou úpravou reorganizace.² A lze mít proto též za to, že věřitelům nemůže být vnucen ani zákaz započtení pohledávek, není-li reorganizace zamýšlena poctivě.
17. Na tomto místě je třeba uvést, že právní tituly k pohledávkám, u kterých navrhovatel navrhuje povolení započtení, jsou platné a účinné již po dobu více než šesti let (od odstěpení NWR Energy s.r.o. a uzavření Dodatku č. 1 tzv. Rámcové smlouvy ze dne 21. 6. 2010), po celou tuto dobu až do doby zahájení insolvenčního řízení dlužníka nebyly (vyjma jediné dílčí platby) jakkoliv zpochybněny a dlužník pohledávky navrhovatele takto vzniklé vždy řádně hradil. Ostatně záměr tyto platby hradit i nadále dlužník sám osvědčuje v bodu 12. svého odvolání. Pokud dlužník nyní tvrdí, že některé z pohledávek vzniklých z titulu Rámcové smlouvy nebo Navazujících smluv není povinen hradit, pak se taková argumentace ve výše uvedeném kontextu dlouholeté fungující spolupráce mezi oběma obchodními partnery jeví jako zjevně účelová.
18. Zcela kategoricky pak navrhovatel popírá, že by ohledně platnosti právních titulů k některým z pohledávek či správnosti fakturovaných částek měly v minulosti probíhat spory nebo sporná jednání, natož pak dlouhodobě. Platnost závazků (a pohledávek) z tzv. Rámcové smlouvy či z Navazujících smluv nebyla ve skutečnosti nikdy předmětem jednání mezi dlužníkem a navrhovatelem. Veškeré dosavadní snahy dlužníka o vyvolání jednání o určitých pohledávkách navrhovatele byly vedeny fakticky výlučně snahou dlužníka o získání slevy za

² Viz např. usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 5. 10. 2015, sp. zn. MSPH 79 INS 13739/2014, 4 VSPH 646/2015-B-233.

dodávky utilit a poskytování distribučních služeb ze strany navrhovatele. To může navrhovatel doložit četnou korespondencí s dlužníkem a zápisy z příslušných jednání.

19. Za zcela nepřipadné pak navrhovatel považuje tvrzení dlužníka, podle kterého by případným povolením započtení předmětných pohledávek měl být zásadním způsobem ohrožen další provoz dlužníkovy obchodního závodu a sanační způsob řešení dlužníkovy úpadku. Již z Návrhu samotného je patrné, že za období od 9. 5. 2016 do 29. 5. 2016 se staly splatnými pohledávky navrhovatele vůči dlužníkovi v celkové výši 54.520.526,54 Kč. Na druhou stranu dlužníkovi vznikly za stejné období pohledávky za navrhovatelem ve výši „pouze“ 6.733.842,35 Kč. V dalších obdobích lze očekávat vznik pohledávek navrhovatele v obdobném poměru k pohledávkám dlužníka. Celkový objem pohledávek navrhovatele tak výrazně převyšuje objem pohledávek dlužníka, a pohledávky způsobilé k započtení tak vždy budou tvořit pouze zlomek (přibližně jednu desetinu) celkové výše pohledávek, které navrhovatel na dlužníku bude nárokovat k úhradě z majetkové podstaty. Vzhledem k této skutečnosti a vzhledem k tomu, že úhrnné roční tržby dlužníka za prodej uhlí se pohybují v řádech jednotek miliard korun, se případné povolení započtení pohledávek dle Návrhu nejeví být zásadním způsobem ohrožující další provoz dlužníkovy obchodního závodu, jak dlužník uvádí (viz body 9 a 10 odvolání dlužníka). Naopak v relaci k celkovému objemu finančních toků v rámci provozu obchodního závodu dlužníka se jedná o částky relativně marginální.
20. Konečně navrhovatel nerozumí tomu, když dlužník v bodu 9. svého odvolání popisuje „*další výpadek z očekávaných plateb*“. Případné porušování smluvních povinností ze strany třetích subjektů (pakliže k takovým skutečně dochází) samo o sobě totiž nemůže obstát jako důvod, pro který by nemělo být započítávání pohledávek umožněno navrhovateli, který své závazky plní a vždy plnil řádně a včas a u nějž jsou podmínky pro povolení započítávání pohledávek jinak dány.
21. Lze shrnout, že společným zájmem věřitelů, když tímto prismatem by měl být návrh na vydání předběžného opatření směřujícího k povolení započítávání pohledávek primárně hodnocen, v žádném případě není potenciální ohrožení zajištění klíčových dodávek pro provoz obchodního závodu dlužníka, ani rozmnožování sporů, kde náklady na veškeré právní zastoupení při jejich řešení jsou ze zákona hrazeny z majetkové podstaty dlužníka. Možnost započtení předmětných pohledávek činí obchodní vztah mezi navrhovatelem a dlužníkem rychlejším, hladším, levnějším na režii a jistějším pro obě strany. A jakkoliv dlužník vykresluje možnost připuštění započtení pohledávek jako problematickou (což navrhovatel v žádném případě nepřipouští), pak je třeba znovu podotknout, že primárním zájmem je společný zájem věřitelů na co nejhladší kontinuitě fungování klíčových provozů dlužníka, který v tomto případě převáží nad zájmem dlužníka na vyloučení započtení z jakéhokoli jím uváděného důvodu.
22. V této souvislosti a v souvislosti s plynulostí dodávek energetických komodit dlužníkovi nelze nezmínit ustanovení § 76 odst. 4, písm. i) ve spojení s § 89 odst. 1), písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., zákon o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon, dále jen „EZ“), podle něhož má dodavatel tepelné energie právo přerušit nebo omezit dodávku tepelné energie v nezbytném rozsahu a na nezbytně nutnou dobu v případech v EZ uvedených, mimo jiné při opakovaném neplnění smluvních platebních povinností.

IV.

Existence důvodů hodných zvláštního zřetele na možnosti započítávání pohledávek dle Návrhu

23. Dlužník ve svém odvolání uvádí, že pro povolení započtení pohledávek dle Návrhu zde nejsou důvody zvláštního zřetele, což dovozuje především z té skutečnosti, že v obdobném postavení jako navrhovatel se z hlediska obchodních vztahů s dlužníkem nachází více věřitelů, a že zde proto důvody zvláštního zřetele nemohou být dány. S tím navrhovatel zcela zásadně nesouhlasí.
24. Především není pravdou, že by navrhovatel byl jenom jedním z řady dodavatelů/věřitelů, který by se nijak nevymykal ostatním obchodním partnerům dlužníka. Navrhovatel je naprosto klíčovým a zároveň vzhledem k propojenosti ekonomických vazeb a majetků reálně nenahraditelným (bez vynaložení zcela nepřiměřených nákladů) dodavatelem plnění zcela nezbytných pro pokračování provozu obchodního závodu dlužníka. Stejně jako je dlužník ze své podstaty zcela zásadním a hlavním obchodním partnerem (odběratelem) navrhovatele. Je možné, že existují i někteří další dodavatelé, kteří jsou pro některé okolnosti fakticky nenahraditelní a zároveň nepostradatelní pro provoz další těžební činnosti dlužníka na podobné úrovni, jako navrhovatel. Rozhodně se však jedná nejspíš o zlomek z celkového počtu dodavatelů dlužníka.
25. Vedle výše uvedených argumentů má navrhovatel za to, že důvody zvláštního zřetele hodné nemusí spočívat jen v relativním významu/srovnání jednotlivých dodavatelů, či v rozdílech mezi nimi, jak usuzuje dlužník. Důvody zvláštního zřetele v daném případě z větší části vyplývají z povahy a významu společnosti úpadce samotné. Dlužník je jedním z největších zaměstnavatelů v České republice, navíc v regionu, který patří dlouhodobě mezi oblasti s nejvyšší mírou nezaměstnanosti. Utlumování těžební činnosti dlužníka, ke kterému v následujících letech pravděpodobně v určité míře dojde, bude mít nezanedbatelný vliv na nesčetné množství dalších ekonomických subjektů, především dodavatelů a subdodavatelů dlužníka. Zájem na alespoň prozatímním zachování provozu obchodního závodu dlužníka mají nejen věřitelé samotní, ale nesčetné množství dalších osob, včetně zaměstnanců a konečně i České republiky jako takové. Pokud umožnění možnosti započtení pohledávek dle Návrhu přispívá plynulosti a hladkosti obchodních vztahů směřujících k zajištění bezpečného provozu těžební činnosti dlužníka, byť i jen marginálním způsobem, pak tato okolnost sama o sobě je důvodem zvláštního zřetele hodným.

V.

Vyjádření k některým dalším zavádějícím tvrzením dlužníka

26. Jakkoliv navrhovateli nepřísluší spekulovat nad záměry či motivací dlužníka pro to které jeho právní jednání, od zahájení insolvenčního řízení se zdá být patrné, že dlužník má eminentní zájem o dosažení slev a výhod pro vzájemná dobrovolně smluvně převzatá plnění vyplývající pro něj z Rámcové smlouvy a z Navazujících smluv. Zdá se, že předně k tomuto zájmu směřuje Odvolání dlužníka, spíše než k zájmu na zrušení Napadeného usnesení, které vpravdě nemůže mít na pokračování provozu obchodního závodu dlužníka významnější vliv.
27. Ač dříve již bylo v mnoha obdobných případech započítávání pohledávek jiným subjektům povoleno, dlužník proti většině těchto rozhodnutí odvolání nepodal, takže nabyla právní moci. Na této skutečnosti samotné navrhovatel ještě nespatřuje nic závadného, nakonec podání odvolání dlužníka je jeho právem a závisí zcela na jeho vůli, ve kterých případech odvolání podá a ve kterých nikoliv. Navrhovatel však považuje na tomto místě za důležité

vyjádřit se k některým dalším dílčím či event. z kontextu vytrženým tvrzením obsaženým v Odvolání dlužníka, jejichž uvádění považuje minimálně za nekorektní.

28. Navrhovatel se ohrazuje proti hypotéze dlužníka, podle které by měl být ve vztahu k dlužníku osobou s dominantním postavením na trhu, natož že by měl takového postavení případně využívat ve svůj prospěch. K určité vzájemné ekonomické provázanosti provozů dlužníka a navrhovatele skutečně v průběhu posledních let došlo, ovšem toliko na základě vstupu navrhovatele do smluvních vztahů s dlužníkem na straně dodavatele, které však již v té době existovaly mezi sesterskými společnostmi skupiny NWR. Rozhodně však dlužník nemůže popřít, že k uzavření Dodatku č. 1 Rámcové smlouvy a Navazujících smluv došlo na základě jednání mezi dlužníkem a navrhovatelem jako mezi rovnými subjekty.³ Ani dnes pak nemůžeme mluvit o vzájemném vztahu v takové kvalitě, aby se mohlo jednat na straně navrhovatele o „dominantní postavení“ ve smyslu příslušných právních předpisů definujících tento pojem, natož pak o jeho využívání nebo zneužívání navrhovatelem. K tomu navrhovatel přikládá kopii dopisu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 10. 6. 2016, ve kterém se osvědčuje, že předmětný úřad žádné porušení zákona o ochraně hospodářské soutěže neshledal, a že poslední z kontrol byla ukončena v březnu 2016. Naopak by bylo spíš možno usuzovat, s ohledem na kroky učiněné dlužníkem v posledních měsících, na zneužívání dlužníkovou dominantního postavení jako zdaleka nejvýznamnějšího odběratele užití dodávaných navrhovatelem.

Příloha: kopie dopisu Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 10. 6. 2016.

29. Dlužník dále zcela nepřípadně vytrhuje z kontextu některá jednotlivá ustanovení Rámcové smlouvy, a dopouští se nepřípadných spekulací. Úmyslem navrhovatele při sjednávání Rámcové smlouvy rozhodně nebylo „*do určité míry tolerovat poruchy v obchodním vztahu*“, jak dlužník spekuluje v člancích 13 a 14 svého Odvolání. Základní a profilující zásadou při uzavírání a plnění smluv je zásada „*pacta sunt servanda*“, neboli že závazky se mají dodržovat, a s touto úvahou do obchodního vztahu s dlužníkem vstupoval i navrhovatel. Z podání dlužníka by se však dalo usuzovat, že je připraven v případě potřeby vědomě závazky plynoucí mu z Rámcové smlouvy a z Navazujících smluv porušit. Takový postoj ovšem navrhovatel považuje za naprosto nepřijatelný. Navrhovateli na tomto místě tak nezbyvá než zopakovat, že právní tituly k předmětným pohledávkám navrhovatele jsou platné a účinné již nejméně po dobu osmi let (od uzavření Rámcové smlouvy v roce 2008), po celou tuto dobu až do doby zahájení insolvenčního řízení dlužníka dlužník pohledávky navrhovatele takto vzniklé řádně hradil.
30. Navrhovatel uzavírá, že jakkoliv podání odvolání (opravného prostředku) proti usnesení insolvenčního soudu o předběžném opatření podle ustanovení § 82 odst. 3 písm. b) IZ nemá suspenzivní účinek (a jím doposud provedená započtení tedy nelze zpochybnit),⁴ přesto by vyhověním podanému odvolání nepochybně došlo k zásahu do navrhovatelem v dobré víře nabytých práv a k jeho nespravedlivému poškození.

³ Na tomto místě neobstojí ani námitka uplatňovaná v poslední době dlužníkem, kdy dlužník tvrdí, že mu byly smluvní vztahy vnuceny osobou jej ovládající (viz např. body 37 a 38 vyjádření dlužníka k odvolání NWR ze dne 15. června 2016). Dlužník zcela pomíjí skutečnost, že obsah Rámcové smlouvy a Navazujících smluv byl v jejich podstatných částech vyjednáván v letech 2009 a 2010 přímo mezi navrhovatelem a dlužníkem.

⁴ Srov. usnesení Nejvyššího soudu České republiky ze dne 16. 2. 2016, sen. zn. 26 Cdo 3811/2014.

V.
Návrh

31. S ohledem na vše výše uvedené navrhovatel navrhuje, aby bylo usnesení Krajského soudu v Ostravě č. j. KSOS 25 INS 10525/2016 - B48 ze dne 30. 5. 2016 odvolacím soudem potvrzeno jako věcně správné.

Za Veolia Průmyslové služby ČR, a.s.

JUDr. Martin Šebek
advokát v plné moci

ÚŘAD PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

UOHSX008JG65

Číslo jednací:

ÚOHS-P1214/2015/DP-24787/2016/820/TPi

Vyřizuje:

Mgr. Pírk

Ing. Kabilka

Brno 10. června 2016

Odpověď Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Vážený pane doktore,

Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále též „**Úřad**“) obdržel Váš dotaz ze dne 6. 6. 2016 týkající se stavu šetření podnětu sp. zn. ÚOHS-P1214/2015/DP. Ve Vašem dotazu žádáte o sdělení, zda Úřad získal některé informace či podklady, které by odůvodňovaly zahájení správního řízení. Dále, v případě, že získané podklady a informace, které byly v rámci šetření tohoto podnětu získány, nenasvědčovaly závěru o možném zneužití dominantního postavení společnosti Veolia Průmyslové služby ČR, a.s., se sídlem Zelená 2061/88a, Mariánské Hory, Ostrava, IČ 27826554 (dále též „**Veolia**“) a předmětný podnět byl shledán nedůvodným, žádáte o potvrzení skutečnosti, že předmětné šetření bylo ukončeno a že jakékoliv další šetření v této věci není důvodné.

Úřad k Vašemu dotazu uvádí, že šetření výše uvedeného podnětu bylo ukončeno v březnu 2016, o čemž Úřad vyrozuměl podavatele podnětu přípisem, ve kterém uvedl, že na základě analýzy shromážděných informací a podkladů v rámci šetřeného podnětu neobjektivizoval, že by posuzovaným jednáním společnosti Veolia došlo k porušení zákona č. 143/2001 Sb., o ochraně hospodářské soutěže a o změně některých zákonů (zákon o ochraně hospodářské soutěže), ve znění pozdějších předpisů (dále též „**zákon**“). Další šetření v dané oblasti nelze obecně vyloučit, nicméně Úřad v současnosti nedisponuje žádnými podklady a informacemi, které by naznačovaly, že by se společnost Veolia posuzovaným jednáním ve výše uvedeném podnětu mohla dopustit porušení zákona, resp. že by jednáním společnosti Veolia došlo k porušení pravidel hospodářské soutěže.

S pozdravem

Ing. Pavel Doležal

vedoucí

Oddělení dominance a vertikálních dohod – výroba

Obdrží:

Vážený pan

JUDr. Martin Šebek, advokát

Moravská 52

120 00 Praha 2

Záznam o ověření elektronického podání doručeného na elektronickou podatelnu: Vrchní soud v Olomouci

dle vyhlášky 259/2012 Sb.

Pořadové číslo zprávy: 3229 / 2016 Ev. číslo: f139839d-e250-41a9-9361-b78eddf8b11b
 Druh podání: Datová zpráva z ISDS ID zprávy: 381175102
 Věc: 4 VSOL 884/2016 - vyjádření navrhovatele k podanému odvolání

Odesílatel:

ID schránky: wiwf9ht Typ datové schránky: PFO
 Osoba: Martin Šebek - Šebek Martin, JUDr., advokátní kancelář Adresa: Moravská 1553/52, 12000 Praha 2, CZ

Dodáno do DS dne: 23.06.2016 17:15:15 Odesláno do DS dne: 23.06.2016 17:15:15

Č.j. příjemce: Č.j. odesílatele:
 Sp.zn. příjemce: Sp.zn. odesílatele:
 Lhůta končí: K rukám: Ne
 Číslo zákona: Paragraf v zákoně: Odstavec paragrafu: Písmeno v paragrafu:

Ověření obálky: Značka je platná
 Podepsal: Informační systém datových schránek - produkční prostředí Vystavil: PostSignum Qualified CA 2
 Sériové číslo certifikátu: 1c44c7 Platnost: 16.09.2015 - 05.10.2016
 Antivirový test: Proběhl v systému ISDS Obsah podání: OK
 Elektronický podpis: Časové razítko: Platné (připojeno 23.06.2016 17:15:15)

Certifikát: Ověřeno na základě CRL z 23.06.2016 16:22:01

Datum a čas autom. ověření: 23.06.2016 17:15:27

Počet podaných příloh:2

Číslo přílohy Výsledek	Název příl. CRL	Identifikace podepisující osoby	Identifikace vystavitele certifikátu	T	U	K	P	R	A	C	V
1	Vyjádření k odvolání proti PO 01c16 clean (VS Olomouc).pdf										
Podpis není připojen (žádný podpis).				A	N	N					
2	Příloha - sdělení ÚOHS.pdf										
Podpis je platný	CRL z 23.06.2016 16:22:01	Ing. Pavel Doležal / 1d3870 / 07.01.2016 - 26.01.2017	PostSignum Qualified CA 2	A	A	N	*	-	A	-	-

Čas ověření příloh: 23.06.2016 17:15:27 Ověření příloh: ověřováno automaticky

Vysvětlení stavů při ověření příloh (vztaheno vždy k datu a času dodání):

Stav "?" znamená, že systém tuto operaci ještě neprovedl, ale provedena bude

Stav "-" znamená, že systém tuto operaci neprovádí

Stav "!" znamená, že systém tuto operaci nemůže provést

Stav "*" znamená, že bylo ověřeno proti CRL z uvedeného data.

T	Technické parametry ¹ :	A=splňuje	N=nesplňuje
U	Uznávaný elektronický podpis / značka:	A=připojen	N=nepřipojen
K	Kvalifikované časové razítko:	A=připojeno	N=nepřipojeno
P	Uznáv. el. podpis kvalif. certifikát (platnost):	A=platný	N=neplatný
R	Kvalifikované časové razítko (platnost):	A=platné	N=neplatné
A	Akreditovaný poskytovatel certifik. služeb ² :	A=ano	N=ne
C	Kvalifikované časové razítko:	A=platné	N=neplatné
V	Vytvořeno před zneplatněním certifikátu:	A=ano	N=ne

¹ Technické parametry – velikost, formát, škodlivý kód.

² Stav "Z"(Zahraniční) = certifikát není od české certifikační autority

Kontrola podpisů a razítek byla provedena na základě CRL seznamů platných k datu a času ověření datové zprávy.